

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirke

den 3. april 2016

Kirkedag: 1.s.e.påske/B

Tekst: Joh 21,15-19

Salmer:

SK: 749 * 447 * 449 * 212 * 249 * 199,5 * 218

LL: 403 * 7 * 249 * 199,5 * 218

Der står ikke noget sted i Bibelen, at du ikke må elske din nabos kone eller mand. Der står heller ikke, at du ikke må elske din kollega, eller dine børns skolelære eller fodboldtræner. Og det ikke bare fordi der ikke fandtes fodboldtrænere på Bibelens tid; men der står ikke noget om det. Så bare se at komme i gang, hvis det halter lidt på den front. Men, for der er jo et 'men', der står ikke nogen steder, at du må elske *med* din nabo, din kollega osv. Så du kan godt trække følehornene tilbage.

Bibelens budskab er, at du skal elske ethvert menneske, du deler livets øjeblikke med; men du skal kun elske *med* den, du deler livet med. Det er ikke alle, der har lige nemt ved den skelnen. For der er forskelle i det at elske, hvilket jeg illustrerede med indledningen. Og selv om man kan høre nogle mennesker sige, at de både elsker deres partner, deres børn og stegt flæsk med persillesovs, så betyder det, at de elsker, noget helt forskelligt i alle tre sammenhænge, ligesom der er forskel på at 'elske' og 'elske med'.

Måske er det for at tydeliggøre sådanne forskelle, at Jesus spørger Peter, om Peter elsker ham. Vi kan jo så nok heller ikke se bort fra, at Peter jo fornægtede Jesus tre gange, mens Jesus var til forhør hos ypperstepræsten natten forud for korsfæstelsen. Så mon ikke det er derfor, Jesus spørger Peter

tre gange. Der er ikke noget at sige til, hvis Peter sidder og vrider sig lidt i den dårlige samvittighed.

Jeg vil godt blive lidt ved Jesu spørgsmål: Elsker du mig? Jeg spurgte engang min kone, vi lå i hver sin ende af sofaen og så TV: ”Elsker du mig?” ”Ja” var svaret uden af hun flyttede blikket væk fra TV’et. Jeg sagde: Elsker du mig meget?” Hertil sagde min kone, nu smilende til mig: ”Mangler du mere kaffe?” Når vi taler om at elske, så taler vi også meget ofte om handlinger. Derfor kan man også høre sagt i et skænderi: ”Hvis du virkelig elsker mig, så gør du bare ikke sådan!” Vores kærlighed ytrer sig ved gerninger, og her kan ord jo også være gerninger; de kan dog sjældent stå alene. Men sådan er kærlighedens væsen: når den elsker, vil den gøre noget.

Derfor følges Jesu spørgsmål til Peter, som jo svarer bekræftende, også af en opgave. Når Peter siger ”Ja”, så siger Jesus: ”Så gør....”

Det er helt naturligt for kærligheden. Når vi i Bibelen læser om Guds kærlighed til mennesker, så læser vi også altid om Guds handlinger for mennesker. F.eks. i et af de bibelsteder, som konfirmanderne knokler med at lære: For således elskede Gud verden, at han gav... Når Gud elsker, så handler Han. For sådan er Gud, og sådan er kærligheden for kærligheden kommer fra Gud. Derfor er det også den kærlighed, Jesus spørger til hos Peter. Den handlende kærlighed. Den levende kærlighed. Den kærlighed, der siger, at jeg elsker og gør, hvad der er bedst for dig. Når vi derfor siger, at vi elsker, så ligger der det i det, at den, vi elsker, knyttes vi til på en sådan måde, at vi handler i dennes interesse og sætter egne behov til side. Derfor kan man heller ikke elske stegt flæsk med persillesovs. Man kan synes, at det smager helt vildt godt; men det er noget andet.

Jesus spørger ind til – lidt spøjst kan man sige, at Jesus hos Peter fisker efter hans kærlighed. Det spøjse er jo, at Peter jo oprindeligt er fisker. Men Jesus spørger ind til den kærlighed, hvori Peter sætter sig selv til side for at gøre, hvad den elskede ønsker. Nu kan det vække forkerte associationer, at betegne Jesus som 'den elskede'. Men det er ikke forkert, for Jesus vil, at Peter skal elske ham, som den, der får ham til at gøre hans gerninger. Peter skal i kærlighed til Jesus gøre Jesu ønsker til handling. Peter skal i kærlighed til Jesus knyttes så fast til Jesus, at de to bliver eet, og den enes ønske er den andens handling.

Det er ikke helt forkert, hvis vi sidder og får associationer til kærligheden til den, vi ikke bare elsker, men også elsker *med*. For det samme bør jo være gældende her, at den enes ønske er den andens handling. Hvis det ikke er tilfældet, så er det ikke kærligheden, der er noget galt med, men måden hvorpå vi fornægter kærligheden dens handlingsmuligheder.

Og egentlig er det netop begge aspekter af kærligheden, altså det med at elske *med* og elske, der er på spil mellem Jesus og Peter. Jesus ønsker, at Peter lader kærligheden til Jesus være så bestemmende i sin fylde og virke, altså i at elske, at Peter gør Jesu kærlighedsgerninger. Kort sagt, så skal Peter elske Jesus på den måde, at det får Peter til at gøre kærlighedens gerninger mod andre, defineret i den opgave, som Jesus giver Peter. Helt kort kan det siges i de ord, Jesus slutter samtalen med Peter med: Følg mig! Dvs. lad min vilje og min kærlighed være bestemmende for dig. Bestemmende i den forstand, at det er det, der driver Peter; det, som Peter lever for; det, som Peter hver eneste morgen, når han slår øjnene op, ser som sin daglige livsopgave.

Det her kan vi jo kloge os rigtig meget på og blive grundigt lærde ud i kærlighedens væsen. Og vi kan videre i de bibelske skrifter se, hvad der kom ud af denne samtale. For Peter forblev tro i kærligheden og følgeskabet til Jesus, og han gik ud og tog opgaverne på sig, for han kunne ikke andet, da først han overgav sig til og knyttede sig uløseligt til Jesus. Alt det kan vi blive helt begejstrede over at følge, alt efter temperament og interesse. Der er sikkert også dem, der vil sige, at det er dem så inderligt ligegyldigt. Måske ikke det med kærligheden, men i hvert tilfælde det med Peter.

Men netop på grund af det med kærligheden, kan vi heller ikke standse her. For der er en sammenhæng mellem Peter og os. En sammenhæng, som gør, at vi også er nød til læse dagens evangelium som et ord til os, og ikke blot som en historie om en samtale mellem Peter og Jesus.

Peter er for længe siden på en særlig måde knyttet til Jesus, da Jesus kaldte ham til at blive menneskefisker. Og hvor mærkeligt det end er, så blev Peter endnu mere knyttet til Jesus under fornægtelserne. For han indså da, at han havde nok fornægtet denne tilknytning; men han indså samtidig, hvor meget han da havde brug for den. Da han, qua sin egen fornægtelse, mistede den, erfarede han også dens nødvendighed. Derfor gik han også ud og græd bitterligt. Men Jesus og Peter hører sammen. Alligevel spørger Jesus til Peters kærlighed.

Ethvert døbt menneske hører også sammen med Jesus. I dåben knyttes vi til Jesus på en sådan måde, at vi må leve vore liv med ham. Vi må leve gennem ham, som han lever gennem os. Vi er blevet en del af den kærlighed, som jeg har omtalt, og som må være drivende, fyldende og bestemmende for vore liv hver eneste dag, og har sit konkrete udgangspunkt i kærlighed

til Jesus, og sit mål i kærlighedens gerninger mod andre mennesker, og har kraft i sig til at åbne hjerte- og livsdøre endog i døden og helt ind i himlens herlighed. Der sker bare ikke rigtig noget i det, hvis ikke vi elsker. Det dør i os, hvis ikke vi ser vores nødvendighed af at være knyttet til Jesus i kærlighed.

Derfor er Jesu spørgsmål til Peter, også et spørgsmål til os: Elsker du mig? spørger Jesus enhver af os. Og som det burde være fremgået af prædikenen, så handler det ikke bare om, om vi tror på Gud. Det handler om, om vi ser os selv så knyttet til Jesus, at hans kærlighed bliver bestemmende for vore handlinger. Så vi – for nu at knytte til billedet fra indledningen – skelner mellem at elske og at elske *med*. Elsker vi Jesus, således at vi gør hans handlinger og møder mennesker med samme kærlighed, nåde og tilgivelse, som vi selv mødes med i Jesus? Elsker vi Jesus således, at vi sætter os selv til side, så hans kærlighed kan komme til for os, for de andres skyld? Elsker vi Jesus på en sådan måde, at hvis vi pludselig ser os selv uden hans guddommelige kærlighed, så kan vi kun græde bitterligt, for så er ikke bare kærligheden død i os, men vi er også død i den. Elsker vi Jesus, så vi kort og godt vil følge ham og lade hans vilje være vort mål for hver eneste dag?

Peter mødte den opstandne Jesus i en fortrolig samtale, der dog er nået uden for tavshedspligtens beskyttelsessfære, da vi jo læser den i evangeliet. I det evangelium, som lige nu er Jesu talte ord til os, ord fra den opstandne til den enkelte af os. Ord, hvori Jesus spørger: Elsker du mig? Svarer vi ”Ja”, skal vi følge ham og glæde os over, at i det at følge, går Jesus forrest. ”Elsker du mig?” spørger Jesus.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen